

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: **Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I.**, Mojmirova 5, Košice, proti žalovanému: **Mesto Košice - stavebný úrad**, Trieda SNP 48/A, Košice, za účasti ďalšieho účastníka: **Rabaka reklamné panely, s.r.o.**, Rampová 5, Košice, zastúpeného: Mgr. Ľubošom Kužilom, Panelová 537/10, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. A/2011/18068-05/I/GAB zo dňa 30. novembra 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/88/2013 – 38 zo dňa 20. novembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/88/2013 – 38 zo dňa 20. novembra 2014 **potvrďuje**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“)

zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného.

Žaloba prokurátora bola podaná na podklade rozhodnutia Obvodného úradu Košice, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 11.02.2013, č. ObU-KE-OVBP2-2013/00153, ktorým nebolo protestu prokurátora vyhovené. Prokurátor podal žalobu na preskúmanie rozhodnutia stavebného úradu zo dňa 30. novembra 2011, ktorou žiadal, aby súd žalobou napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným je sporná tá skutočnosť, či stanovisko Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu (ďalej len „KDI“) Košice zo dňa 07.06.2011, č. KRPZ-KE-KDI-54-103/2011, v ktorom tento orgán vyjadril nesúhlas s umiestnením žiadaného reklamného zariadenia, je vyjadrením dotknutého orgánu v zmysle ust. § 140a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) vzhľadom na povoľovanie stavby v blízkosti pozemnej komunikácii. Krajský súd uviedol, že pôsobnosť cestných správnych orgánov je upravená v § 3 ods. 3 stavebného zákona pre ministerstvo, v ods. 2 pre krajské úrady dopravy a v ods. 5 pre obvodné úrady dopravy. Ustanovenie § 3 ods. 4 a 5 cestného zákona, ktoré upravujú pôsobnosť obvodných a krajských úradov pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, neobsahujú právo ani povinnosť týchto orgánov vyjadrovať sa, resp. poskytovať stanoviská v konaní stavebného úradu o povolení, dodatočnom povolení alebo odstránení reklamných, informačných a propagačných zariadení v zastavenom území obce, neupravujú v takých prípadoch ani oprávnenie, resp. povinnosť týchto orgánov vydávať záväzné stanoviská.

Stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný právny úkon dotknutého orgánu by mohol byť považovaný za záväzné stanovisko pre účely tohto stavebného konania len vtedy, ak by uvedené bolo ako záväzné stanovisko upravené v osobitnom predpise, v preskúmanom prípade by išlo o cestný zákon. Cestný správny orgán má však podľa tohto zákona postavenie dotknutého orgánu len v prípadoch upravených v ust. § 3b, podľa ktorého, ak konanie podľa ods. 1 súvisí s umiestnením stavby alebo využitím územia, o ktorom rozhoduje stavebný úrad v územnom konaní je konanie podľa § 3b ods. 1 súčasťou územného konania. Cestný správny orgán má v územnom konaní postavenie dotknutého orgánu podľa § 140a ods. 1 písm. a/ stavebného zákona, ktorý v konaní uplatňuje svoju pôsobnosť pri ochrane pozemnej komunikácie záväzným stanoviskom v zmysle § 140b stavebného zákona.

Cestný zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len „cestný zákon“) vydanie záväzného stanoviska v zmysle § 145b stavebného zákona upravuje v § 11 ods. 2, v zmysle ktorého je v cestných ochranných pásmach zakázaná alebo obmedzená činnosť, ktorá by mohla ohroziť diaľnice, cesty alebo miestne komunikácie alebo premávku na nich; príslušný cestný správny orgán povoľuje v odôvodnených prípadoch výnimky z tohto zákazu alebo obmedzenia záväzným stanoviskom. V preskúvanom prípade sa reklamné zariadenie nachádza v zastavanom území obce, v ktorom sa v zmysle ust. § 11 ods. 1 cestného zákona ochranné pásma nezriaďujú, a príslušný cestný správny orgán preto v danom prípade nemá právomoc vydávať záväzné stanovisko v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona.

Krajský súd dospel k záveru, že stanovisko KDI nemá charakter stanoviska dotknutého orgánu v zmysle § 140b stavebného zákona, preto jeho písomný nesúhlas s umiestnením reklamného zariadenia nebolo pre žalovaného záväzné.

K námietke prokurátora, že žalovaný mal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviesť ako sa vysporiadal s nesúhlasným stanoviskom KDI a pre tento nedostatok je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, krajský súd uviedol, že policajný zbor nebol účastníkom správneho konania, ani dotknutým orgánom podľa § 140a ods. 1 stavebného zákona. V správnom konaní bolo vyhovené všetkým účastníkom konania v plnom rozsahu, a preto v zmysle ust. § 47 ods. 1 druhá veta zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok (ďalej len „správny poriadok“), odôvodnenie nebolo ani potrebné. Z toho dôvodu túto žalobnú námietku krajský súd nepovažoval za opodstatnenú. Krajský súd poukázal aj na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR, alebo „najvyšší súd“ aj „odvolací súd“) v rozsudku zo dňa 24.09.2014, č. k. 7Sžp/10/2013, ktorý si v tejto veci osvojil.

Z uvedených dôvodov krajský súd považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za vydané v súlade so zákonom a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ako nedôvodnú zamietol.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie Mesta Košice – stavebného úradu, pracovisko Košice – Stredné

Mesto – č. A/2011/18068-05/I/GAB zo dňa 30.11.2011, ktorým bolo povolené umiestnenie jedného kusu reklamného zariadenia typu billboard pred budovou mestskej krytej plavárne na ul. Protifašistických bojovníkov, na pozemku par. č. 2014/13 v kat. území S. pre žiadateľa spol. Rabaka reklamné panely, s.r.o., Rampová 5, Košice zrušil a vec vrátil Mestu Košice - stavebnému úradu na ďalšie konanie.

Uviedol, že v konaniach vedených na stavebných úradoch pri povoľovaní zariadenia podľa § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, pokiaľ sa tieto umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom v blízkosti pozemnej komunikácie, je preto dotknutým orgánom v zmysle § 140a ods. 1 stavebného zákona aj Policajný zbor SR.

Podmienky umiestňovania informačných, reklamných a propagačných zariadení ako aj zákaz ich umiestňovania na niektorých miestach upravujú osobitné predpisy.

Podľa ust. § 55 ods. 1 Vyhlášky č. 532/2002 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „vyhláška“) informačné, reklamné a propagačné zariadenie nesmie svojim vyhotovením a umiestnením rušiť krajinný ráz, ohrozovať verejnú bezpečnosť a poriadok, brániť rozhľad na pozemnej komunikácii a na ceste, nad prípustnú mieru obťažovať okolie a obytné prostredie hlukom alebo osvetlením.

Podľa § 8 ods. 11 cestného zákona na stĺpoch verejného osvetlenia ciest a miestnych komunikácií a na stĺpoch trolejového vedenia sa môžu umiestňovať iba informačné zariadenia a dopravné značky, ak nezasiahnu do prejazdneho profilu pozemnej komunikácie. Reklamné, informačné a propagačné zariadenia sa pri prejazdnych úsekoch ciest a obce a pri miestnych komunikáciách umiestňujú tak, aby vyhovovali požiadavkám bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 8 ods. 12 cestného zákona transparenty, skládky materiálov alebo reklamné, informačné zariadenia, ako aj iné zariadenia, ktoré neslúžia pre správu pozemných komunikácií ani pre riadenie cestnej premávky a prevádzku dopravy, je zakázané umiestňovať na križovatke a v rozhľadovom poli vodiča na križovatke.

Podľa § 60 ods. 9 zákona o cestnej premávke na ceste a na mieste pri ceste sa nesmú umiestňovať veci, ktoré by mohli viesť k zámene s dopravnou značkou alebo s dopravným zariadením alebo by ich zakrývali, alebo ktoré by rozptyľovali a upúťovali pozornosť účastníka cestnej premávky, alebo ho oslňovali.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, je reklama prezentácia produktov v každej podobe s cieľom uplatniť ich na trhu.

Účelom každého reklamného zariadenia je upútať pozornosť potenciálneho spotrebiteľa, ktorým v blízkosti pozemných komunikácií môže byť akýkoľvek účastník cestnej premávky.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona je podľa odvolateľa zřejmé, že v rámci konania, ktorým stavebný úrad povoľuje umiestnenie akéhokoľvek reklamného, propagačného a informačného zariadenia, musí byť vždy posúdená aj otázka bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a dopad povoleného zariadenia na okolité prostredie tak, aby rušivých vplyvov na účastníkov cestnej premávky na pozemnej komunikácii bolo čo najmenej. S poukazom na postavenie a pôsobnosť Policajného zboru SR v zmysle platnej úpravy, je možné konštatovať, že túto otázku nie je kompetentný posúdiť stavebný úrad, ale orgán Policajného zboru SR, konkrétne Krajský dopravný inšpektorát. Je nepochybné, že Krajský dopravný inšpektorát je pri tvorbe dopravného prostredia v postavení subjektu, ktorý musí na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zabezpečiť ochranu verejných záujmov spoločnosti, ktoré by mohli byť dotknuté, pričom tým má predovšetkým na zreteli ochranu života, zdravia a majetku fyzických alebo právnických osôb. Z uvedeného dôvodu stanovisko Krajského dopravného inšpektorátu ako orgánu, ktorý v praxi dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, je nutné akceptovať a v procese rozhodovania naň prihliadať. Nezohľadnenie odborného posúdenia povoľovaného zariadenia z dopravno-bezpečnostného hľadiska ktoré vydal KDI, môže mať negatívny dopad na bezpečnosť účastníkov cestnej premávky v konkrétnej lokalite, nakoľko môže byť v priamej príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody príp. výrazne ovplyvniť jej následok (tak ako to konštatoval KDI aj v danom prípade).

Ak stavebný úrad povolil umiestnenie zariadenia napriek tomu, že orgán, ktorý má

zo zákona povinnosť dohliadať nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, s umiestnením žiadaného zariadenia nesúhlasil, porušil zákon, nakoľko takéto rozhodnutie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými osobitnými predpismi (§ 8 ods. 11, § 8 ods. 12 cestného zákona, § 60 ods. 9 zákona o cestnej premávke) a preto došlo k porušeniu § 46 správneho poriadku.

Vzhľadom na ust. § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Z uvedeného vyplýva, že stavebný úrad bol povinný postupovať v predmetnom konaní podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku, v zmysle ktorého je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Odôvodnenie rozhodnutia má predovšetkým presvedčiť o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. V odôvodnení musí správny orgán reagovať na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci.

Rozhodnutím stavebného úradu č. A/2011/18068/1/GAB zo dňa 30.11.2011 bolo porušené aj ustanovenie § 47 ods. 3 správneho poriadku, pretože z odôvodnenia tohto rozhodnutia nie je vôbec možné zistiť, ako sa stavebný úrad vysporiadal s nesúhlasným stanoviskom KDI ako dotknutého orgánu, ani akými úvahami bol vedený pri hodnotení zadovážených dôkazov. Nesúhlasné stanovisko KDI je riadnym listinným dôkazom, ktorý stavebný úrad musí vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 34 ods. 5 správneho poriadku.

Už len s odkazom na toto pochybenie možno rozhodnutie stavebného úradu č. A/2011/18068/1/GAB zo dňa 30.11.2011 považovať za nepreskúmateľné pre absenciu jeho náležitého zdôvodnenia, čo i samo o sebe je dôvodom pre jeho zrušenie v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ OSP.

Stavebný úrad je v konaní garantom zákonnosti, keďže s odkazom na čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, jedným zo znakov právneho štátu je taká činnosť orgánov verejnej správy, ktorá je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Žaloba podaná prokurátorom podľa § 250b ods. 5 OSP slúži k plneniu úloh prokuratúry v zmysle ustanovení zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Je nutné zdôrazniť, že táto žaloba prioritne chráni objektívne právo, pričom ochrana práv účastníka správneho konania je pri tejto žalobe až sekundárna a môže prípadne aj úplne absentovať (ak zákon bol porušený v prospech účastníka). Zmyslom ingerencie prokurátora je chrániť materiálnu stránku princípu právneho štátu. Dodržiavanie zákonnosti a jej ochrana je základným predpokladom právneho štátu v zmysle čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože právny štát charakterizuje výkon štátnej moci na základe ústavne vydaných zákonov, ktoré majú za cieľ ochraňovať slobodu, spravodlivosť a právnu istotu (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/283/2008 zo dňa 11.08.2009). Slovenský právny poriadok je súčasťou európskeho právneho systému, z dôvodu ktorého je potrebné, aby aj rozhodovanie správnych orgánov odrážalo princípy dobrej správy, ktoré sú vyjadrené v odporúčaniach Rady Európy a na tieto princípy odkazuje aj európska judikatúra. Jedným z týchto princíпов je aj princíp proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou prokurátora a práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo/187/2010). V konkrétnom prípade bude zrušením rozhodnutia žalovaného tento princíp zachovaný. V tejto súvislosti totiž nemožno opomenúť, že verejný záujem na ochrane života, zdravia a majetku fyzických alebo právnických osôb na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, musí mať prednosť pred individuálnym záujmom podnikateľského subjektu, ktorý získal povolenie na zriadenie reklamného zariadenia, len za účelom dosiahnutia zisku. Z uvedeného dôvodu je splnená aj podmienka uvedená v § 249 ods. 3 OSP.

III.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný a uviedol, že najvyšší súd v konaní 7Sžp/10/2013 zo dňa 24.09.2014 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/53/2013-58 zo dňa 26.09.2013, kde konštatoval, že tvrdenie žalobcu o tom, že KR PZ KDI ako policajný orgán je „dotknutým orgánom“ s oprávnením vydávať záväzné stanovisko, považoval za tvrdenie, ktoré nie je súladné s ustanovením § 140a ods. 1 písm. a/ stavebného zákona v spojení s § 126

ods. 1 stavebného zákona. Zo stanoviska navyše ani nevyplýva, na základe ktorého zákonného ustanovenia a z ktorého právneho predpisu tomuto orgánu vyplynulo oprávnenie, resp. povinnosť vydať záväzné stanovisko. Súd na základe toho uzavrel, že stanovisko policajného zboru nemá charakter dotknutého orgánu v zmysle § 140b zákona, a preto stanovisko pre žalovaného nebolo záväzné a preto rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom.

Poukázal na ustanovenia § 140a ods. 1, 3 stavebného zákona, § 126 ods. 1 stavebného zákona, zákon č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a je názoru, že dopravný inšpektorát by nemal byť ani len dotknutým orgánom v konaní stavebného úradu o povolení reklamného zariadenia. V žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise nie je uvedené, že by mal dopravný inšpektorát vydávať v konaniach o povolení reklamných zariadení „záväzné stanovisko“, preto stanoviská KDI nemôžu byť záväznými stanoviskami podľa ustanovenia § 140b stavebného zákona.

Konanie o povolení umiestnenia reklamného zariadenia bolo vedené podľa § 71 stavebného zákona; procesne bolo vedené podľa ustanovení pre stavebné konanie (§ 60 a nasl. stavebného zákona). Žalovaný je názoru, že predmetné reklamné zariadenie neruší krajinný ráz, neohrozuje verejnú bezpečnosť ani poriadok, nebráni rozhľadu na pozemnej komunikácii, neobťažuje okolie hlukom ani osvetlením, nie je umiestnené na stĺpe verejného osvetlenia ani trolejového vedenia, nie je umiestnené na križovatke ani v rozhľadovom poli vodiča na križovatke, nie je umiestnené na ceste ani na mieste pri ceste (kde je zakázané umiestňovať veci, ktoré by mohli viesť k zámene s dopravnou značkou alebo s dopravným zariadením alebo by ich zakrývali, alebo ktoré by rozptyľovali a upútavali pozornosť účastníka cestnej premávky, alebo ho oslňovali). Je v tesnej blízkosti stavby krytej plavárne v zeleni vedľa jestvujúceho billboardu (umiestneného bližšie k ceste) a ďalších reklamných zariadení umiestnených na stavbe krytej plavárne a je niekoľko metrov (podľa výpočtu z kópie z katastrálnej mapy so zaznačeným navrhovaným reklamným zariadením) odsadené nielen od cesty, ale aj od chodníka.

Predmetné reklamné zariadenie upútava pozornosť vodiča v podstatne menšej miere, ako samotná stavba krytej plavárne alebo akékoľvek osoby, zdržiavajúce sa práve v danej chvíli pred stavbou. Keďže „miestom pri ceste sa rozumie priestor, v ktorom je umiestnená dopravná značka alebo dopravné zariadenie; takýmto miestom je aj priestor, v ktorom

sa dopravné značky alebo dopravné zariadenia spravidla umiestňujú", a predmetné zariadenie sa na mieste pri ceste nenachádza, zvyšná časť vety zakazujúcej umiestnenie „vecí" na tomto mieste je v danom prípade irelevantná, hoci § 60 ods. 9 zákona č. 8/2009 Z. z. bol jedným z tých, ktoré mal tunajší stavebný úrad podľa názoru žalobcu povolením reklamného zariadenia porušiť. Ak by vychádzali z názoru žalobcu, tak pri povoľovaní stavieb vo všeobecnosti (často na hranici parcely, teda tesne ku chodníku susediaceho s cestou) by mal stavebný úrad k žiadosti o stavebné povolenie, žiadať stanovisko dopravného inšpektorátu, keďže akákoľvek bežná nová stavba má ďaleko väčšie rozmery ako billboard a upúta oveľa viac pozornosti vodiča ako reklamné zariadenie.

Stavebný úrad všetky podklady zhodnotil podľa svojej správnej úvahy a v súlade so zákonom.

Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu č. k. 6S/88/2013-38 zo dňa 20.11.2014 v celom rozsahu.

IV.

K odvolaniu sa vyjadril aj ďalší účastník konania Rabaka reklamné panely, s.r.o., a uviedol, že nesúhlasí s tvrdením okresného prokurátora, že KDI v Košiciach mal v konaní postavenie dotknutého orgánu. Je názoru, že KDI Košice nemal v tomto konaní postavenie dotknutého orgánu podľa § 140a stavebného zákona, pretože vydanie záväzného stanoviska podľa § 140b stavebného zákona nemá upravené v osobitnom predpise.

Je názoru, že stanovisko správneho orgánu je pre stavebný úrad záväzné iba v prípade, ak je takéto stanovisko označené ako záväzné v osobitnom predpise. Zákon č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, ani iný všeobecne záväzný predpis neustanovuje právomoc KDI vydávať záväzné stanovisko pre účely stavebného konania.

V súvislosti s otázkou bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, rozptyľovania a upútavania pozornosti účastníkov cestnej premávky, poukazuje na odborný názor Žilinskej univerzity – ústavu súdneho inžinierstva. Hlavnou úlohou v posudku bolo zodpovedať na otázku umiestnenia reklamného zariadenia z hľadiska technického, z hľadiska dopravnobezpečnostného a z hľadiska plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky. Spoločným

menovateľom týchto stanovísk bolo konštatovanie, že ak sú reklamné zariadenia umiestnené v zornom poli vodiča, nie je potrebný čas na zmenu uhľa pohľadu tak, ako je to pri reklamných zariadeniach umiestňovaných ďalej od ciest. Z uvedeného vyplýva, že akékoľvek odvedenie pozornosti vodiča mimo jeho zorného poľa nie je z hľadiska bezpečnosti žiaduce, preto nie je ani žiaduca montáž reklamných zariadení ďaleko mimo zorného pola vodiča. Ďalší účastník poukázal, že je názoru, že stavebný úrad vydaním kladného rozhodnutia neporušil zákon. Reklamné zariadenie práve tým ako je umiestnené a že sa nachádza v zornom poli vodičov, nedáva predpoklad, že negatívne ovplyvní ich správanie sa na pozemnej komunikácii. Pri dodržaní pravidiel cestnej premávky je minimálny predpoklad priameho vplyvu umiestnenia reklamného zariadenia na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Navrhol, aby odvolanie okresného prokurátora bolo posúdené ako nedôvodné.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP, keď bolo oznámenie o vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP).

Najvyšší súd z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou tvorí administratívny spis zistil, že žalovaný rozhodnutím zo dňa 30.11.2011 č. A/2011/18068-05/I/GAB podľa § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona v spojení s § 10 a § 16 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. ktorou sa vykonávajú ustanovenia stavebného zákona, povolil 1 ks reklamného zariadenia typu billboard s rozmermi plochy 5.100 x 2.400 mm, ktoré má byť umiestnené pred budovou Mestskej krytej plavárne na ulici Protifašistických bojovníkov, na pozemku parc. č. 2014/13 v katastrálnom území S. pre žiadateľa Rabaka reklamné panely, s.r.o., Rampová 5, Košice. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.12.2011. K žiadosti o umiestnenie reklamného zariadenia predložil účastník list vlastníctva, kópiu katastrálnej mapy, nájomnú zmluvu, vyjadrenie KR PZ KDI a vyjadrenia dotknutých orgánov. Po posúdení predložených materiálov žalovaný posúdil, že umiestnenie predmetného zariadenia nebude v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom a osobitnými predpismi, a preto umiestnenie reklamného zariadenia povolil.

Medzi žalobcom a žalovaným je sporná tá skutočnosť, či stanovisko Krajského riaditeľstva PZ, KDI Košice zo dňa 07.06.2011 č. KRPZ-KE-KDI-54-103/2011, v ktorom tento orgán vyjadril nesúhlas s umiestnením predmetného reklamného zariadenia, je vyjadrením dotknutého orgánu v zmysle ustanovenia § 140a ods. 1 stavebného zákona vzhľadom na povoľovanie stavby v blízkosti pozemnej komunikácie. Rovnako je sporná preskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, keďže nie je možné zistiť, akým spôsobom sa stavebný úrad vysporiadal s nesúhlasným stanoviskom KDI.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutia postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Súdny proces treba chápať ako jednu zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom, zabezpečujúc spravodlivú ochranu subjektívnych práv účastníkov konania. Uvedená zásada vyplýva z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, resp. čl. 6 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 8 ods. 11 a 12 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), na stĺpoch verejného osvetlenia ciest a miestnych komunikácií a na stĺpoch trolejového vedenia sa môžu umiestňovať iba informačné zariadenia a dopravné značky, ak nezasiahnu do prejazdneho profilu pozemnej komunikácie.

Transparenty, skládky materiálov alebo reklamné, informačné a propagačné zariadenia, ako aj iné zariadenia, ktoré neslúžia pre správu pozemných komunikácií

ani pre riadenie cestnej premávky a prevádzku dopravy, je zakázané umiestňovať na križovatke a v rozhládovom poli vodiča na križovatke.

Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona, ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140a ods. 1 písm. a/ stavebného zákona dotknutým orgánom podľa tohto zákona je orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí.

Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona, *záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.*

Podľa § 140b ods. 2 stavebného zákona dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza

stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie sú:

- a) Ministerstvo,
- b) Okresné úrady v sídle krajov pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, *(v rozhodujúcom čase to bol Krajský úrad)*,
- c) Okresné úrady pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie *(v rozhodujúcom čase to bol obvodný úrad)*.

Podľa 11 ods. 1 cestného zákona na ochranu diaľnic, ciest a miestnych komunikácií a premávky na nich mimo zastavaného územia alebo určeného na súvislé zastavanie slúžia cestné ochranné pásma.

Podľa § 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, policajný zbor pri plnení svojich úloh spolupracuje s orgánmi verejnej moci, ozbrojenými silami, ozbrojenými bezpečnostnými zbormi, ozbrojenými zbormi, Slovenskou informačnou službou, s právnickými osobami a fyzickými osobami; s orgánmi územnej samosprávy spolupracuje najmä pri určovaní priorít prevencie kriminality, ochrany verejného poriadku a zamerania boja s kriminalitou.

Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

Podľa § 8 ods. 2 vyhlášky č. 35/1984 Zb. ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách (cestný zákon), súčasťami diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú najmä mosty (nadcestia), po ktorých je komunikácia vedená, vrátane chodníkov na nich, strojové vybavenie sklápacích mostov, ťadolamy, vozovky, priepusty, tunely, oporné, zárubné, obkladové a parapetné múry, tarasy, cestné svahy, cestné pomocné pozemky, priekopy a ostatné povrchové odvodňovacie zariadenia, zábradlia, odrazníky, prievozy, zvädzadlá, pružidlá, smerové stĺpiky, staničníky a medzníky, zásnežky cestná zeleň, odpočívadlá, odstavné pruhy

a plochy pre zastávky hromadnej verejnej dopravy, dopravné značky a zariadenia (s výnimkou svetelných znamení slúžiacich na riadenie dopravy a stanovišť dopravných orgánov), zásobníky a skládky údržbových látok, ochranné zelené pásy, dopravné ostrovčeky a hlásnice. Súčasťami diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú aj ich privádzače a vetvy križovatiek a protihlukové múry a protihlukové valy vyvolané výstavbou komunikácie pokiaľ sú umiestnené na cestnom pozemku.

Ak by sa vychádzalo priamo z ustanovení stavebného zákona a osobitných predpisov (v znení účinnom v rozhodujúcom období) osobitný predpis neuvádza, že by mal byť KDI KR PZ dotknutým orgánom v predmetnom konaní. Poznámka v zákone odkazuje okrem iného na zákon č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), podľa ktorého orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie (ďalej len "cestný správny orgán") sú: *ministerstvo, obvodné úrady pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídlach krajov, obvodné úrady pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, Miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne komunikácie a účelové komunikácie vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy.*

Vyššie uvedené orgány sú vo všeobecnosti správnymi orgánmi podľa príslušného osobitného predpisu a v prípadoch, ak tak výslovne stanovuje osobitný predpis, sú dotknutými orgánmi.

Prokurátor v žalobe namietal, že v konaniach vedených na stavebných úradoch pri povoľovaní reklamných a propagačných zariadení podľa § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, pokiaľ sa umiestňuje na miestach viditeľných verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom v blízkosti pozemnej komunikácie, je v zmysle § 140a ods. 1 stavebného zákona, v znení účinnom v rozhodujúcom období, dotknutým orgánom aj Policajný zbor. Podľa názoru žalobcu tým, že žalovaný nerešpektoval nesúhlasné stanovisko Krajského dopravného inšpektorátu s umiestnením požadovaného reklamného zariadenia, porušil zákon.

Podľa názoru najvyššieho súdu, okruh dotknutých orgánov pre konanie podľa stavebného zákona je upravený v § 140a stavebného zákona.

Stanovisko policajného zboru v tomto prípade nemožno považovať za stanovisko dotknutého orgánu, keďže zákon takúto kompetenciu policajnému zboru nestanovuje. Rovnako ani z predmetného stanoviska KR PZ v Košiciach zo dňa 07.06.2011, uvedená kompetencia na vydanie záväzného stanoviska v tomto druhu stavebného konania nevyplýva.

Odvolací súd konštatuje, že žalovaný zistil presne a úplne skutočný stav veci a zadovážil v konaní všetky potrebné podklady pre rozhodnutie. Účastník správneho konania – Rabaka, reklamné panely, s.r.o., si stanovisko policajného zboru zadovážili z opatrnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov určil žalovaný sám v zmysle zákona. V rozhodnutí bolo vyhovené v plnom rozsahu všetkým účastníkom konania, a preto nemuselo byť podrobne odôvodnené.

Najvyšší súd ďalej poukazuje aj na tú skutočnosť, že stanovisko KR PZ, nemal charakter stanoviska dotknutého orgánu v zmysle § 140b stavebného zákona, preto jeho písomný nesúhlas s umiestnením reklamného zariadenia nebol pre žalovaného v konaní záväzný.

Z vyššie uvedených dôvodov má najvyšší súd za to, že krajský súd nepochybil, keď žalobu v súlade s § 250j ods. 1 OSP zamietol. Preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.11.2014, č. k. 6S/88/2013-38, ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, v zmysle ktorého má žalobca právo na ich náhradu len v prípade úspechu.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 5. apríla 2016

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Viera Vraníková